

Французьк а революція

Урок третій: від конституційної
монархії до республіки

An escape that did not save the crown

Втеча до Варенна дорого коштувала королю. У королівських апартаментах були знайдені документи, що підтверджують спробу короля укласти змову з Австрією, Пруссією та Іспанією щодо вторгнення у Францію та порятунку абсолютної монархії. Король зрадив свій народ.

РОЗДІЛИЛИ У ПАРЛАМЕНТІ

Після виборів 1791 р. обрані депутати утворили дві протиборчі сторони

РАВНИЙ (більшість)

Її сформував передусім Фольянті, на користь Конституційної монархії

ГОРА (меншість)

Його сформували перш за все Джакобіні (вони хотіли республіки) і Жирондіні (вищій і середній клас ліберальних ідей, екс Фольянті)

Пароль: війна з Австрією

Після ухвалення Конституції у Франції відбулися перші вибори. Парламент складався з більшості поміркованих на користь короля і меншості з радикалів на користь республіки.

Парламент, який повинен був негайно зіткнутися з проблемою економічної кризи, опинився на обговоренні ще однієї проблеми, яка набирала силу: війни проти Австрії, щоб не допустити вторгнення Йосипа II, зятя короля у Францію.

Хто хотів війни?

Просити про це були сторони
зазвичай протистоять,
кожен з яких мав різні
причини
протистояти Австрії

КОРОЛЬ

Він сподівався, що зможе
відновити абсолютну монархію.

ДИЛЕРИ

Вони думали, що війна стане
джерелом доходу для
військових поставок.

САНКУЛОТТИ

Незалежний народний рух

Ким вони були Санкулотті?

Їх називали так тому, що замість «кюлотів» носили довгі штани, або короткі штани, які носили з шовковими панчохами. Здебільшого це були ремісники та торговці, ворожі до короля і хотіли знизити ціни та податки.

Хто був проти на війну?

Єдиний, хто всіма силами виступає
проти
був Максимілієн де Робесп'єр,
яким вірила армія
і французька економіка була
неготовою
зіткнутися з конфліктом.

**Оголошення війни:
20 квітня 1792 року**

Згубний початок

Початок війни катастрофічний: податки підвищуються, потрібен масовий призов. Бідність і обурення поширювалися як серед слабших соціальних класів, так і серед буржуа.

Якобінці (на чолі з Робесп'єром) і Кордильєри (на чолі з Маратом і Дантоном) все більше спантеличені.

Король і королева потрапляють у ПОЛОН

Розлючені люди вторгаються на площі Парижа. Король і королева були схоплені і замкнені в годинниковій вежі 10 серпня 1792 року. Для королівських осіб вимагали смертної кари.

Після схвалення «загального виборчого права чоловіків» утворюється новий парламент — Національний конвент, який 21 вересня 1792 р. проголосив Республіку.

А тим часом війна триває...

Вересень 1792: Битва при Вальмі (на кордоні з Бельгією). Досить пошарпаній французькій армії вдається дати відсіч союзним військам (які були змушені відійти також через харчове отруєння). Перемога означала кінець монархії та початок республіки.

Смертний вирок для Людовика XVI

Звинувачений у «державній зраді» король засуджений до страти.

21 січня 1793 року він був обезголовлений на гільйотині.

Цей факт викликає терор у всій Європі. Створена «перша коаліція» проти французів.

Антифранцузька «Перша коаліція»

Австрія, Пруссія, Англія, Іспанія та Голландія, також підтримані італійськими державами, утворили коаліцію для вторгнення у Францію, налякані кліматом, що склався.

Усі боялися, що навіть у їхніх власних країнах може виникнути подібний заколот і що народ переможе, перебивши всіх суверенів.

Внутрішній бунт з Вандеї

У Вандеї, глибоко католицькому регіоні, населення повстає проти «примусового призову» молоді, нав'язаного селянам.

Вандеї вбивають відповідальних

Санкулотті

вербування та вимагання

повернення абсолютної монархії та

реституція майна, конфіскованого у

церков.

Почалася громадянська війна.

Народжується «Комітет громадського здоров'я».

Робесп'єр, наляканий реакцією Вандеї, формує «Комітет громадського здоров'я», що складається з кількох осіб (не більше 5-6) з повними повноваженнями.

Він реформує армію і встановлює обов'язковий призов для всіх громадян Франції у віці від 16 до 50 років.

Він доручає близько вісімдесяти Санкулотті відправитися в якості комісарів, щоб забрати тих, кого підозрюють у зраді, включаючи його власних друзів. Одним з комісарів був Наполеон Бонапарт.

